

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 244.926 van 24 juni 2019
in de zaak A. 224.409/IX-9231**

In zake: de VZW RADIO UILENSPIEGEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Thomas De Meese
kantoor houdend te 1000 Brussel
Joseph Stevensstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 februari 2018, strekt tot de nietigverklaring van het ministerieel besluit van 1 december 2017 ‘houdende niet-erkenning als lokale radio-omroeporganisatie voor de frequentiepakketten 9, 35, 81, 92, 106 en 121’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 mei 2019.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laura Kempeneers, die *loco* advocaat Thomas De Meese verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behalve wat de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 16 mei 2017 verschijnt in het Belgisch Staatsblad een oproep tot kandidaatstelling voor erkenning als lokale radio-omroeporganisatie.

Verzoekster dient onder meer voor de frequentiepakketten 81 en 92 een aanvraag in om erkend te worden als lokale radio-omroeporganisatie.

3.2. Op 1 december 2017 beslist de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel:

“De erkenning als lokale radio-omroeporganisatie wordt niet toegekend voor [...] de frequentiepakketten 9, 35, 81, 92, 106 en 121.”

Dit is het bestreden besluit.

Met betrekking tot de frequentiepakketten 81 en 92 steunt de minister zijn beslissing op de vaststelling dat “substantiële wijzigingen zijn aangebracht in de structuur” van de rechtspersoon, namelijk het “ontslag (en vervanging) van twee van de vijf bestuurders”, waardoor hij “geen behoorlijke en zorgvuldige inschatting meer kan maken van de kandidaturen”. Hij stelt dat “de nood aan een helder zicht op de structuur van de kandidaten” noopt tot een nieuwe oproep.

3.3. Op 13 februari 2018 verschijnt in het Belgisch Staatsblad een oproep tot kandidaatstelling voor erkenning als lokale radio-omroeporganisatie voor de radiofrequenties waarvoor nog geen erkenningen waren verleend, zoals voor de frequentiepakketten 81 en 92 (de zogenaamde tweede erkenningsronde).

Op 12 maart 2018 dient verzoekster voor die frequentiepakketten 81 en 92 opnieuw een aanvraag in tot erkenning als lokale radio-omroeporganisatie.

Op 28 maart 2018 beslist de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel om de aanvragen van verzoekster voor de frequentiepakketten 81 en 92 onontvankelijk te verklaren, maar hij beslist op 7 september 2018 om die beslissing weer in te trekken.

3.4. Op 30 maart 2018 beslist de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel om de vzw Happy te erkennen als lokale radio-omroeporganisatie voor frequentiepakket 81.

Op 7 september 2018 beslist de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel om het voormelde besluit van 30 maart 2018 in te trekken en om de vzw Happy opnieuw te erkennen als lokale radio-omroeporganisatie voor frequentiepakket 81. Verzoekster vecht dit besluit aan in de zaak gekend onder rolnummer A. 226.600/IX-9439, doch enkel wat de nieuwe erkenning van de vzw Happy betreft.

3.5. Op 15 juni 2018 beslist de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel om de vzw Vrij Radio Aarschot te erkennen als lokale radio-omroeporganisatie voor frequentiepakket 92.

Op 7 september 2018 beslist de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel om het voormelde besluit van 15 juni 2018 eveneens in te trekken en om de vzw Vrij Radio Aarschot opnieuw te erkennen als lokale radio-omroeporganisatie voor frequentiepakket 92. Verzoekster vecht dit besluit aan in de zaak gekend onder rolnummer A. 226.606/IX-9444, doch enkel wat de nieuwe erkenning van de vzw Vrij Radio Aarschot betreft.

3.6. Bij arrest nr. 242.804 van 25 oktober 2018 vernietigt de Raad van State het besluit van de Vlaamse regering van 21 april 2017 ‘houdende bepaling van het aantal particuliere landelijke, regionale, netwerk- en lokale radio-omroeporganisaties dat kan worden erkend en houdende de opstelling van het frequentieplan en de vaststelling van de frequentiepakketten die ter beschikking worden gesteld van de particuliere landelijke, regionale, netwerk- en lokale radio-omroeporganisaties’ (hierna: het frequentiebesluit van 2017).

3.7. Op 29 maart 2019 neemt de Vlaamse regering een nieuw besluit ‘houdende bepaling van het aantal particuliere landelijke, regionale, netwerk- en lokale radio-omroeporganisaties dat kan worden erkend en houdende de opstelling van het frequentieplan en de vaststelling van de frequentiepakketten die ter beschikking worden gesteld van de particuliere landelijke, regionale, netwerk- en lokale radio-omroeporganisaties’.

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 4 april 2019 en treedt diezelfde dag in werking.

3.8. Op 5 april 2019 wordt artikel 2 van het *sub* 3.4 vermelde ministerieel besluit van 7 september 2018 (de vzw Happy) ingetrokken omdat het, aldus is te lezen in de considerans van het intrekkingbesluit, “niet langer over de wettelijk vereiste rechtsgrond beschikt voor wat de toegekende frequentie betreft” en “het dus aangewezen is het besluit dat niet meer over de vereiste rechtsgrond beschikt uit de rechtsorde te verwijderen”. Bij een ander ministerieel besluit van dezelfde datum wordt de vzw Happy opnieuw erkend als lokale radio-omroeporganisatie voor frequentiepakket 81.

Bij arrest nr. 244.900 van 20 juni 2019 stelt de Raad van State de intrekking vast en verwerpt hij het beroep in de zaak A. 226.600 als “doelloos” wegens gebrek aan voorwerp.

3.9. Met nog een ander ministerieel besluit van 5 april 2019 wordt artikel 2 van het *sub* 3.5 vermelde ministerieel besluit van 7 september 2018 (de vzw Vrij Radio Aarschot) opgeheven omdat het, aldus is te lezen in de considerans van het opheffingsbesluit, “niet langer over de wettelijk vereiste rechtsgrond beschikt voor wat de toegekende frequentie betreft” en “het dus aangewezen is het besluit dat niet meer over de vereiste rechtsgrond beschikt uit de rechtsorde te verwijderen”. Bij een ander ministerieel besluit van dezelfde datum wordt de vzw Vrij Radio Aarschot opnieuw erkend als lokale radio-omroeporganisatie voor frequentiepakket 92.

Bij arrest nr. 244.902 van 20 juni 2019 vernietigt de Raad van State de bij artikel 2 van het ministerieel besluit van 7 september 2018 aan de vzw Vrij Radio Aarschot verleende erkenning wegens de onbevoegdheid van de steller van de rechtshandeling ingevolge de nietigverklaring van het frequentiebesluit van 2017.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De verwerende partij werpt op dat het bestreden besluit verzoekster “niet op een of andere wijze [hoeft] te storen”, omdat er een nieuwe erkenningsronde op is gevolgd. Verzoekster heeft geen actueel belang. Wat zij beoogt met haar beroep, namelijk een nieuwe kans om deel te nemen aan de erkenningsronde, heeft zij verkregen.

5. In haar inleidend verzoekschrift omschrijft verzoekster haar belang als volgt:

“Dat verzoekende partij geen erkenning heeft bekomen, heeft mee tot gevolg dat zij sedert 1 januari 2018 geen radio meer kan maken via een FM frequentiepakket.

Bovendien zal bij een vernietiging van de bestreden beslissing verwerende partij genoodzaakt zijn een nieuwe beslissing te nemen aangaande de ingediende dossiers voor de in de bestreden beslissing aangehaalde frequentiepakketten, waardoor verzoekende partij opnieuw kans maakt een erkenning te verkrijgen voor frequentiepakket nr. 81 en nr. 92. Het gaat om [een] zeer reële kans, aangezien verzoekende partij de enige kandidaat was voor frequentiepakket nr. 81 en zij slechts twee concurrenten had voor frequentiepakket nr. 92.

Indien de bestreden beslissing niet zou worden vernietigd, dan lijdt verzoekende partij hierdoor een nadeel. Ingevolge de bestreden beslissing zal er immers een nieuwe oproep gelanceerd worden in de loop van 2018 voor de in de bestreden beslissing geviseerde frequentiepakketten, waardoor er opnieuw kandidaturen kunnen worden ingediend voor deze frequentiepakketten. Het nadeel van verzoekende partij bestaat erin dat er ook nieuwe kandidaten een dossier zullen kunnen indienen voor deze frequentiepakketten, waardoor de kansen van verzoekende partij om een erkenning te bekomen zullen verkleinen.”

Verzoekster wijst erop dat zij ten tijde van de eerste oproep de enige kandidaat was voor frequentiepakket 81 en dat de vzw Vrij Radio Aarschot in die erkenningsronde geen kandidaat was voor frequentiepakket 92. In de memorie van wederantwoord merkt zij op dat gebeurde hetgeen zij “reeds vreesde en voorzien had op het ogenblik van de indiening van haar verzoekschrift in hui-

dige zaak”, namelijk een nieuwe oproep met méér concurrenten als resultaat. In de laatste memorie herhaalt zij dat de vzw Happy en de vzw Vrij Radio Aarschot nooit de erkenning voor de in geding zijnde frequentiepakketten hadden kunnen krijgen indien de thans bestreden beslissing niet was tussengekomen.

Het komt verzoekster dan ook beter uit als het bestuur rekening moet houden met die eerste ronde, waarin zij minder concurrentie te duchten had en dus een grotere kans had op erkenning.

Beoordeling

6. Verzoekster betwist niet dat zij een nieuwe kans kreeg om erkend te worden; kans waarvan zij overigens gebruik heeft gemaakt.

In de zienswijze van verzoekster lagen haar kaarten echter beter bij de eerste erkenningsronde en heeft zij daarom belang bij het beroep gericht tegen de bestreden niet-erkenning.

7. Die tweede ronde heeft ondertussen wel haar beslag gekregen.

Zoals hiervóór is aangegeven, heeft verzoekster de ministeriële besluiten van 7 september 2018 houdende erkenning van respectievelijk de vzw Happy en de vzw Vrij Radio Aarschot met succes aangevochten. Het eerste is ingetrokken en het andere is vernietigd, in de beide gevallen wegens de vaststelling dat voor die erkenning na de vernietiging van het frequentiebesluit van 2017 geen rechtsgrond meer voorhanden is.

8. Net om de reden dat de erkenningen van de vzw Happy en de vzw Vrij Radio Aarschot geen rechtsgrond hebben ingevolge de nietigverklaring van het frequentiebesluit van 2017, valt thans moeilijk in te zien welk geoorloofd, wettig belang verzoekster heeft om zelf nog de erkenningen te vragen en te krijgen op grond van ditzelfde frequentiebesluit. De nietigverklaring ervan heeft al-

leszins tot gevolg dat verzoekster van een eventuele inwilliging van huidig beroep niet mag of kan verwachten nog erkenningen te krijgen op grond van het vernietigde frequentiebesluit, wat het enige oogmerk is dat verzoekster heeft aangegeven na te streven met huidig beroep.

9. Ondertussen is aan de vzw Happy en aan de vzw Vrij Radio Aarschot opnieuw de erkenning gegeven voor de in geding zijnde frequentiepakketten. Die erkenningsbesluiten van 5 april 2019, waaraan geen terugwerkende kracht is gegeven, steunen op het nieuwe frequentiebesluit van 29 maart 2019.

Die beslissingen zijn geen voorwerp van de huidige rechtsstrijd.

Het zal in voorkomend geval in het kader van een tegen die nieuwe erkenningsbesluiten in te stellen of ingesteld annulatieberoep aan verzoekster toevallen om al dan niet te argumenteren dat die beslissingen onregelmatig zijn omdat de verwerende partij ten onrechte heeft teruggegrepen naar de dossiers van de oproep van 13 februari 2018. Maar zelfs in de veronderstelling dat zulks het geval zou zijn – waar de Raad zich thans uiteraard niet over uitspreekt – kan dit geen verplichting meer laten herleven voor de verwerende partij om alsnog beslissingen te nemen op grond van het frequentiebesluit van 2017, dat uit het rechtsverkeer is verdwenen.

10. Wat voorafgaat leidt tot de vaststelling dat verzoekster geen actueel en wettig belang heeft bij haar beroep.

V. Kosten

11. Het teloorgaan van verzoeksters belang is toe te schrijven aan de nietigverklaring van het frequentiebesluit van 2017, zodat het past de verwerende partij de gedingkosten te laten dragen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 juni 2019, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren